

ECLI:NL:RBDHA:2023:5458

Instantie	Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak	18-04-2023
Datum publicatie	18-04-2023
Zaaknummer	AWB 23/4216 en 23/4222
Rechtsgebieden	Vreemdelingenrecht
Bijzondere kenmerken	Bodemzaak Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie

Afwijzing aanvragen tewerkstellingsvergunning. De 24-weken-eis van artikel 6.2, aanhef en onder c van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022 beperkt de effectieve toegang onnodig en is daarmee in strijd met artikel 15, eerste en tweede lid, van de Opvangrichtlijn. Daarom bepaalt de rechtbank deze 24-weken-eis onverbindend is. Beroepen gegrond. Het UWV moet nieuwe besluiten op de bezwaren nemen. De rechtbank treft, op grond van artikel 8:72, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, de voorlopige voorziening dat eiser dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een tewerkstellingsvergunning. Deze voorlopige voorziening vervalt twee weken nadat het UWV een nieuw besluit op het bezwaar van eiseres heeft genomen.

Vindplaatsen	Rechtspraak.nl JAR 2023/117 JV 2023/111 met annotatie van F.F. Larsson
--------------	--

Uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 23/4216 en 23/4222

uitspraak van de meervoudige kamer in de zaken tussen

[eiseres]., uit [plaats], eiseres¹

[eiser] , uit [plaats], eiser²

(gemachtigde: mr. E. Brouwer)

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, het UWV
(gemachtigden: mr. J.J.M. van den Boogaard en mr. L.J.A. van Amersfoort).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank de beroepen van eisers tegen de afwijzing van twee aanvragen van eiseres voor een tewerkstellingsvergunning, op grond van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav), voor eiser.

1.1. Het UWV heeft met het besluit van 23 december 2021 de aanvraag van eiseres van 1 november 2021 voor een tewerkstellingsvergunning voor eiser afgewezen. Met het bestreden besluit I van 10 mei 2022 is het UWV bij de afwijzing van deze aanvraag gebleven.³ Met het besluit van 10 januari 2023 heeft het UWV de aanvraag van eiseres van 12 december 2022 voor een tewerkstellingsvergunning voor eiser van afgewezen. Met het bestreden besluit II van 22 maart 2023 is het UWV bij de afwijzing van deze aanvraag gebleven.⁴ Beide aanvragen zijn afgewezen omdat eiser al eerder heeft gewerkt en daarmee het maximum heeft bereikt van 24 weken, waarbinnen een asielzoeker in Nederland per jaar werkzaam mag zijn (de 24-weken-eis).

1.2. De rechtbank Gelderland heeft de behandeling van het beroep tegen het bestreden besluit I op 29 maart 2023 op zitting geopend. Aan die zitting hebben deelgenomen: eiseres (vertegenwoordigd door M. van Panhuis), de gemachtigde van eisers en de gemachtigde van het UWV. Na de opening heeft de rechtbank Gelderland vastgesteld dat niet zij, maar de rechtbank Den Haag bevoegd is om van het beroep kennis te nemen en de zaak doorverwezen naar de rechtbank Den Haag.⁵ Partijen hebben ermee ingestemd dat deze rechtbank en zittingsplaats, de behandeling van de zaak op zitting voortzet zonder nieuwe uitnodiging. De doorverwijzing heeft wel geleid tot wijziging van de zaaknummers.⁶ Partijen hebben er ook mee ingestemd dat de rechtbank het beroep tegen bestreden besluit II op dezelfde zitting behandelt.

1.3. Na afloop van de zitting heeft de rechtbank het onderzoek in het beroep tegen bestreden besluit I gesloten en de behandeling van het onderzoek in het beroep tegen bestreden besluit II geschorst om het UWV in de gelegenheid te stellen de aan dit besluit ten grondslag liggende stukken te overleggen.

1.4. Het UWV heeft bij brief van 4 april 2023 deze stukken overgelegd. Omdat partijen ter zitting hebben verklaard af te zien van een nadere zitting, heeft de rechtbank bij brief van 5 april 2023 het onderzoek gesloten en meegedeeld binnen zes weken uitspraak te zullen doen.

Beoordeling door de rechtbank

2. De rechtbank beoordeelt de afwijzing van de aanvragen van eiseres. Zij doet dat aan de hand van de beroepsgronden van eisers.

3. De rechtbank is van oordeel dat de beroepen gegrond verklaard moeten worden. De 24-weken-eis

is in strijd met artikel 15 van de Opvangrichtlijn en is daarom onverbindend. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

- 3.1. De voor de beoordeling van de beroepen belangrijke wet- en regelgeving is te vinden in de bijlage bij deze uitspraak.

De besluitvorming

4. Eiser, geboren [datum], is afkomstig uit Nigeria en is asielzoeker.

- 4.1. Op 13 juli 2021 is hij in dienst getreden bij eiseres op basis van een arbeidsovereenkomst fase 1 en 2 met uitzendbeding. Voor het kunnen verrichten van werkzaamheden door eiser bij inlener [bedrijf] heeft het UWV aan eiseres een tewerkstellingsvergunning verleend voor de duur van 24 weken, te weten de periode van 5 juli 2021 tot 21 december 2022. Per 21 december 2021 heeft eiseres met eiser een nieuwe arbeidsovereenkomst fase 1 en 2 met uitzendbeding afgesloten. Op 1 november 2021 heeft eiseres een tewerkstellingsvergunning aangevraagd bij het UWV voor eiser. Naar aanleiding van deze aanvraag heeft het UWV het besluit van 23 december 2021 genomen. Dit besluit heeft het UWV met het bestreden besluit I in stand gelaten.
- 4.2. Op 22 juni 2022 heeft eiseres bij het UWV een aanvraag voor een tewerkstellingsvergunning voor eiser ingediend. Naar aanleiding van deze aanvraag heeft het UWV op 17 augustus 2022 een tewerkstellingsvergunning aan eiseres voor eiser verleend voor de periode van 18 augustus 2022 tot 2 februari 2023. Op 12 december 2022 heeft eiseres bij het UWV een aanvraag ingediend voor een tewerkstellingsvergunning voor eiser voor de periode van 6 februari 2023 tot 21 juli 2023. Vervolgens heeft het UWV het besluit van 10 januari 2023 genomen. Met het bestreden besluit II heeft het UWV dit besluit in stand gelaten.
- 4.3. Het UWV legt – samengevat – aan de afwijzing van de aanvragen van eiseres voor een tewerkstellingsvergunning voor eiser het volgende ten grondslag. Op grond van paragraaf 8.2 van de Uitvoeringsregels bij de Regeling uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022 (RuWav 2022) mag de vreemdeling binnen een tijdsbestek van 52 weken vanaf de aanvang van de werkzaamheden een arbeidsperiode van in totaal 24 weken niet overschrijden. Met afgifte van de aangevraagde tewerkstellingsvergunningen zou binnen een tijdsbestek van 52 weken vanaf de werkzaamheden een arbeidsperiode van in totaal 24 weken worden overschreden. Dat is niet toegestaan. Het UWV is gehouden toepassing te geven aan de bepalingen genoemd in paragraaf 8.2 van de RuWav in samenhang met artikel 6.2 van het BuWav 2022, waarvan niet op basis van enige aan het UWV toekomende discretionaire bevoegdheid kan worden afgeweken.

Is de 24-weken-eis in strijd met artikel 15 van de Opvangrichtlijn?

5. Eisers betogen – samengevat – dat de 24-weken-eis in strijd is met artikel 15 van Richtlijn 2013/33/EU (de Opvangrichtlijn).⁷ Door deze 24-weken-eis wordt voor de vreemdeling de toegang tot arbeidsmarkt gedurende 28 van de 52 weken onmogelijk gemaakt. Uit artikel 15, tweede lid, van de Opvangrichtlijn volgt dat de voorwaarden die door de lidstaten worden vastgesteld, de uitoefening van de door de Unie verleende rechten in de praktijk niet onmogelijk of uiterst moeilijk mogen maken. De eventuele voorwaarden die lidstaten mogen stellen volgens artikel 15, tweede lid, van de Opvangrichtlijn mogen er niet toe leiden dat daadwerkelijke toegang tot de arbeidsmarkt wordt ontnomen. Het BuWav 2022 en de RuWav 2022 hebben een tijdsbeperking van 24 weken. Dat is evident en regelrecht in strijd met artikel 15, tweede lid, van de Opvangrichtlijn. Exceptieve toetsing brengt met zich mee dat in dit geval het artikel 6.2 van het BuWav 2022 en paragraaf 8.2 van de RuWav 2022 onverbindend dienen te worden verklaard, wegens strijd met artikel 15 van de Opvangrichtlijn. Eisers verwijzen daarbij naar het adviesrapport van de landsadvocaat van 21 november 2021.⁸

De regelgeving die van toepassing is

6. Op grond van artikel 15, eerste lid, van de Opvangrichtlijn moeten de lidstaten ervoor zorgen

dat onderdanen van een derde land of staatlozen die een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is genomen (verzoekers) uiterlijk negen maanden na de datum waarop het verzoek om internationale bescherming is ingediend, toegang hebben tot de arbeidsmarkt, indien geen beslissing in eerste aanleg is genomen en de vertraging niet aan de verzoeker is te wijten. In het tweede lid van dit artikel is bepaald dat de lidstaten mogen bepalen onder welke voorwaarden verzoekers toegang tot de arbeidsmarkt krijgen, overeenkomstig hun nationale recht, en ervoor moeten zorgen dat verzoekers daadwerkelijk toegang tot die arbeidsmarkt hebben.

6.1. Dit artikel is in Nederland geïmplementeerd in artikel 2a van het Besluit uitvoering Wet arbeid Vreemdelingen⁹. Dit artikel is per 1 januari 2022 vervangen door het op dit punt gelijklopende artikel 6.2 van het BuWav 2022.

6.2. In artikel 6.2 van het BuWav 2022 is opgenomen dat een verzoeker arbeid mag verrichten indien:

- a. hij een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd heeft aangevraagd en zijn aanvraag ten minste zes maanden in behandeling is, hij aanspraak op voorzieningen geniet en rechtmatig in Nederland verblijft;
- b. hij werkzaamheden onder marktconforme voorwaarden zal verrichten, en
- c. hij binnen een tijdsbestek van 52 weken vanaf de aanvang van de werkzaamheden een arbeidsperiode van in totaal 24 weken niet overschrijdt. Als werkzaamheden worden verricht als artiest, musicus, filmedewerker of in de vorm van technische ondersteuning van optredens of artiest of musicus, dan mag de arbeidsperiode niet meer bedragen dan 14 weken.

Paragraaf 8.2 van de RuWav 2022 bevat op dit punt geen nieuwe weigeringsgrond, maar is slechts een toelichting op artikel 6.2 van het BuWav 2022. Aan deze paragraaf komt geen zelfstandige betekenis toe.

6.2.1. In de wetsgeschiedenis van artikel 6.2 van het BuWav 2022¹⁰ staat onder meer het volgende:

“ Het verrichten van arbeid is gelimiteerd tot 24 weken omdat een te forse toegestane werkperiode, (ten onrechte) opgevat zou kunnen worden als een publiek signaal dat permanent verblijf in ons land waarschijnlijk is. Ook in de rechtspraak zou dit argument een rol kunnen gaan spelen. Het uitgangspunt van het kabinet is tevens dat voor deze categorie geen rechten op uitkering op grond van de Werkloosheidswet (WW) ontstaan. Door 24 weken per 52 weken toe te staan blijft dan ook hiermee binnen de algemene referentie eis van de WW van 26 weken. Het levert namelijk een complexe situatie op als de vreemdeling vertrekplichtig wordt en nog WW-gerechtigd is. De verruiming van arbeidsmogelijkheden is zodoende in duur afhankelijk van het niet laten ontstaan van WW-rechten. In verband daarmee mag binnen de genoemde 24 weken niet meer dan 14 weken worden gewerkt als artiest, musicus, filmedewerker of werknemer die musici of artiesten technisch ondersteunt bij hun optreden. Het onderscheid in twee groepen heeft te maken met de referentie-eis van de WW. Bij artiesten, musici, filmedewerkers en eisers die dezen technisch ondersteunen ontstaat er eerder dan bij overige beroepen een recht op een uitkering op basis van de WW. Voorts is geregeld dat de toegestane arbeid onder marktconforme voorwaarden verricht moet worden.”

Zijn de bestreden besluiten in overeenstemming met de nationale regelgeving?

7. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat in de situatie van eiser de bestreden besluiten in overeenstemming zijn met artikel 6.2, aanhef en onder a en b, van het BuWav 2022.

Is deze regelgeving in strijd met artikel 15 van de Opvangrichtlijn?

8. Het geschil spitst zich toe tot de vraag of, zoals eisers betogen in deze beroepsgrond, de

in artikel 6.2, aanhef en onder c, van het BuWav 2022, opgenomen 24-weken-eis in strijd is met artikel 15 van de Opvangrichtlijn.

8.1. Voor deze vraag is de bedoeling van dit artikel van belang. Deze blijkt uit het Commissievoorstel tot vaststelling/herschikking van de Opvangrichtlijn¹¹. Daarin staat:

“De toegang tot arbeid is zowel gunstig voor de asielzoeker als voor de lidstaat van opvang. Een betere toegang tot arbeid voor asielzoekers kan uitsluiting uit de maatschappij van het gastland voorkomen, en daardoor integratie vergemakkelijken. Dit kan ook de zelfvoorziening van asielzoekers bevorderen. Aan de andere kant brengt verplichte werkloosheid kosten voor de staat met zich doordat extra sociale uitkeringen moeten worden betaald. In dit verband zij opgemerkt dat beperkingen van de arbeidsmarkt illegale arbeid kunnen aanmoedigen. Dit geldt in het bijzonder voor lidstaten die de toegang tot de arbeidsmarkt belemmeren en die asielzoekers tevens zeer weinig sociale bijstand verlenen. Daarom heeft het voorstel als doel de toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Er worden met name twee maatregelen voorgesteld. In de eerste plaats bepaalt het voorstel dat asielzoekers toegang tot arbeid kunnen krijgen na een termijn van ten hoogste zes maanden na het indienen van een verzoek om internationale bescherming; de Commissie is van oordeel dat dit op grond van de huidige praktijken van de lidstaten en rekening houdend met de bijdragen van de belanghebbenden aan het groenboek, een geschikte termijn is. Ten tweede bepaalt het voorstel dat het opleggen van nationale voorwaarden aan de arbeidsmarkt de toegang tot werk voor asielzoekers niet onnodig mag beperken. De grondgedachte achter deze wijziging is om meer de klemtoon te leggen op de doelstelling van het huidige artikel, namelijk te waarborgen dat asielzoekers eerlijke kansen krijgen om in de lidstaten tot de arbeidsmarkt toe te treden.”

8.2. De rechtbank leidt uit artikel 15, tweede lid, van de Opvangrichtlijn en het in 8.1 genoemde Commissievoorstel af, dat de voorwaarden die de lidstaten stellen aan toegang van asielzoekers tot de arbeidsmarkt de daadwerkelijke toegang tot arbeidsmarkt moeten garanderen. De rechtbank legt “daadwerkelijke toegang” daarbij uit als “effectieve toegang”.¹² Dat heeft tot gevolg dat de voorwaarden van de lidstaten er niet toe mogen leiden dat deze effectieve toegang onnodig wordt beperkt.

8.3. De voorwaarde dat asielzoekers in een tijdsbestek van 52 weken vanaf de aanvang van de werkzaamheden in totaal niet meer dan 24 weken werkzaamheden mogen verrichten komt erop neer dat hen de toegang tot de arbeidsmarkt gedurende de overige 28 weken van dit tijdsbestek van 52 weken onmogelijk wordt gemaakt. Met andere woorden: gedurende meer dan de helft van een jaar mogen asielzoekers helemaal geen werkzaamheden verrichten. Een dergelijke volledige beperking van de toegang tot de arbeidsmarkt gedurende het overgrote deel van het jaar acht de rechtbank in strijd met het (Unierechtelijk) doeltreffendheidsbeginsel.

8.3.1. De rechtbank volgt het UWV niet in zijn standpunt dat de beperking van de toegang tot de arbeidsmarkt voor asielzoekers tot 24 weken in een tijdsbestek van 52 weken gerechtvaardigd is. Volgens het UWV zou een (verdere) uitbreiding van de mogelijkheden tot werken een publiek signaal kunnen zijn dat permanent verblijf in Nederland mogelijk is. Ook zou volgens het UWV de terugkeer van asielzoekers worden bemoeilijkt op het moment dat zij tijdens hun asielprocedure een (langdurige) arbeidsrelatie hebben opgebouwd. Dat zou in strijd zijn met het doel van de wetgever om een restrictief toelatingsbeleid te voeren, aldus het UWV. Door 24 weken als maximum aan te houden kan tijdens die arbeidsrelatie dan ook nog geen recht op een WW-uitkering ontstaan.

8.3.2. De rechtbank overweegt daartoe dat een asielzoeker bij werkloosheid inderdaad recht heeft op een WW-uitkering als hij in 36 kalenderweken in ten minste 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaand aan de werkloosheid gewerkt heeft¹³. Dat recht bestaat echter niet meer zodra de asielzoeker niet langer rechtmatig verblijf houdt in Nederland als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000.¹⁴ In zo'n geval zal het recht dan ook worden

beëindigd. Daardoor is geen sprake van een publiek signaal dat permanent verblijf in Nederland mogelijk is.

- 8.3.3. Wanneer de asielzoeker tijdens de asielprocedure werkzaamheden verricht, zal dit de integratie in Nederland bevorderen wanneer zijn aanvraag om internationale bescherming wordt ingewilligd. Wanneer deze aanvraag wordt afgewezen, heeft de asielzoeker niet langer rechtmatig verblijf in Nederland en wordt niet aan één van de voorwaarden voor de tewerkstellingsvergunning (artikel 6.2, aanhef en onder a, van het BuWav 2022) voldaan. Van belemmering van de terugkeer van asielzoekers is daarom geen sprake.

Tussenconclusie

9. Gelet op 8.3 tot en met 8.3.3 komt de rechtbank tot het oordeel dat de 24-weken-eis van artikel 6.2, aanhef en onder c van het BuWav 2022 de effectieve toegang onnodig beperkt en daarmee in strijd is met artikel 15, eerste en tweede lid, van de Opvangrichtlijn. Daarom bepaalt de rechtbank deze 24-weken-eis onverbindend is. Omdat deze bepaling onverbindend is, heeft het UWV deze ten onrechte aan eisers tegengeworpen. De bestreden besluiten berusten daarom op een ondeugdelijke motivering. Daarmee slaagt deze beroepsgrond.

De andere beroepsgrond

10. Eisers voeren verder het volgende aan. Op 31 maart 2022 heeft de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een besluit genomen waarin een uitzonderingssituatie is gecreëerd voor onderdanen van Oekraïne.¹⁵ Dit besluit komt er, kort gezegd, op neer dat een werkgever geen tewerkstellingsvergunning nodig heeft om een onderdaan van Oekraïne in Nederland arbeid te laten verrichten. De 24-weken-eis is dus niet van toepassing. Er is in dit geval sprake van onderscheid in de zin van artikel 1 van de Algemene wet gelijke behandeling (Awgb). Het onderscheid dat nu gemaakt wordt op basis van afkomst is in strijd met de Awgb.

- 10.1. Omdat de rechtbank de beroepen al wegens strijd van artikel 6.2 van het BuWav en paragraaf 8.2 van de RuWav 2022 met artikel 15 van de Opvangrichtlijn gegrond verklaart, beoordeelt de rechtbank deze beroepsgrond niet.

Conclusie en gevolgen

11. De beroepen zijn gegrond. De rechtbank vernietigt daarom de bestreden besluiten wegens strijd met artikel 15 van de Opvangrichtlijn en artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank ziet geen reden om de rechtsgevolgen van de besluiten in stand te laten of zelf een beslissing over de aanvragen te nemen. Dit omdat het UWV moet beoordelen of in de situatie van eiser is voldaan aan de overige voorwaarden voor een tewerkstellingsvergunning.

- 11.1. De rechtbank bepaalt dat het UWV nieuwe besluiten op de bezwaren van eiseres moet nemen met inachtneming van deze uitspraak.¹⁶ De rechtbank geeft het UWV hiervoor zes weken.

11.2. De rechtbank treft in het beroep tegen bestreden besluit II een voorlopige voorziening in zaaknummer 23/4222, waarbij zij bepaalt dat eiser dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een tewerkstellingsvergunning.¹⁷ Deze voorlopige voorziening vervalt twee weken nadat het UWV een nieuw besluit op het bezwaar van eiseres tegen het besluit van 10 januari 2023 heeft genomen.

- 11.3. Omdat de beroepen gegrond zijn moet het UWV het griffierecht ter hoogte van € 730 (tweemaal

€ 365) aan eiseres vergoeden en krijgen eisers ook een vergoeding van hun proceskosten. Het UWV moet deze vergoeding betalen. De vergoeding is met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht als volgt berekend. Voor de rechtsbijstand door een gemachtigde krijgen eisers een vast bedrag per proceshandeling. In beroep heeft elke proceshandeling een waarde van € 837. De gemachtigde heeft beroepschriften ingediend en de zitting op 29 maart 2023 bijgewoond. Dat zijn twee proceshandelingen. De rechtbank is van oordeel dat er sprake is van samenhangende zaken als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De vergoeding bedraagt in totaal € 1.674. Het UWV dient in de nieuwe besluiten op bezwaar overwegingen op te nemen over de proceskostenvergoeding in de bezwaarprocedures.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de besluiten van 10 mei 2022 en 22 maart 2023;
- draagt het UWV op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de bezwaren met inachtneming van deze uitspraak;
- treft de voorlopige voorziening in zaak 23/4222 dat eiser tot twee weken nadat het UWV een nieuw besluit heeft genomen op het bezwaar van eiseres tegen het besluit van 10 januari 2023 dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een tewerkstellingsvergunning;
- bepaalt dat het UWV het griffierecht van € 730 aan eiseres moet vergoeden;
- veroordeelt het UWV tot betaling van € 1.674 aan proceskosten aan eisers.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Klein Egelink, voorzitter, mr. W.P.C.G. Derksen en mr. G.W.B. Heijmans, leden, in aanwezigheid van mr. H. Peters, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

griffier	voorzitter
----------	------------

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen vier weken na de dag

waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

Bijlage: voor deze uitspraak belangrijke wet- en regelgeving

Wet arbeid vreemdelingen

Artikel 8, eerste lid

Onze Minister weigert een tewerkstellingsvergunning of Onze Minister van Veiligheid en Justitie weigert een gecombineerde vergunning:

- a. indien voor de desbetreffende arbeidsplaats prioriteitgenietend aanbod op de arbeidsmarkt aanwezig is;
- b. indien het een arbeidsplaats betreft waarvan de beschikbaarheid niet ten minste vijf weken voor het indienen van de aanvraag aan het Uitvoeringsinstituut eisersverzekeringen is gemeld;
- c. indien de werkgever niet kan aantonen voldoende inspanningen te hebben gepleegd de arbeidsplaats door prioriteitgenietend aanbod op de arbeidsmarkt te vervullen;
- d. indien van de te vervullen arbeidsplaats de arbeidsvoorwaarden, arbeidsverhoudingen of arbeidsomstandigheden beneden het niveau liggen dat wettelijk is vereist of in de desbetreffende bedrijfstak gebruikelijk is;
- e. indien het een vreemdeling betreft:
 - 1°. die niet beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige verblijfsvergunning, noch een zodanige vergunning heeft aangevraagd, noch, voor zover ter verkrijging van een dergelijke vergunning vereist, een machtiging tot voorlopig verblijf heeft aangevraagd, dan wel
 - 2°. aan wie een verblijfsvergunning is geweigerd of wiens verblijfsvergunning is ingetrokken;
- f. indien het een vreemdeling betreft, die met de desbetreffende arbeid over een periode van een maand niet ten minste een bedrag verdient gelijk aan het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag;
- g. indien het een arbeidsplaats betreft die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie van werkzaamheden, waarvan het niet in het Nederlands belang is deze door vreemdelingen te laten verrichten; of
- h. indien het een categorie van werkzaamheden of van vreemdelingen betreft waarvoor overeenkomstig artikel 5a een limiet aan het aantal te verlenen tewerkstellingsvergunningen of gecombineerde vergunningen is gesteld, welke limiet is bereikt.

Artikel 8, tweede lid

Onder bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden is het eerste lid, onder a, b, c, f en h niet van toepassing op de vreemdeling die de toegang tot Nederland niet is geweigerd en door wie of ten behoeve van wie een asielaanvraag is ingediend en die ten bewijze daarvan door Onze Minister van Veiligheid en Justitie in het bezit is gesteld van een daartoe aangewezen document, en niet beschikt over een aantekening als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de wet, en die gelet op de verbetering van de kwaliteit van het verblijf van die vreemdeling arbeid mag verrichten.

Vreemdelingenwet 2000

Artikel 8

De vreemdeling heeft in Nederland uitsluitend rechtmatig verblijf:

(...)

e. als gemeenschapsonderdaan zolang deze onderdaan verblijf houdt op grond van een regeling krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dan wel de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;

f. in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;

g. in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 20, 33 en 45a, of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28, of een wijziging ervan, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;

h. in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist;

(...).

Werkloosheidwet

Artikel 17, eerste lid

Recht op uitkering ontstaat voor de werknemer indien hij in 36 kalenderweken onmiddellijk voorafgaand aan de eerste dag van werkloosheid in ten minste 26 kalenderweken ten minste één arbeidsuur per kalenderweek heeft.

Artikel 19, eerste lid, aanhef en onder f

Geen recht op uitkering heeft de werknemer die niet rechtmatig in Nederland verblijf houdt als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000.

Opvangrichtlijn (Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking))

Artikel 15, eerste lid

De lidstaten zorgen ervoor dat verzoekers ten laatste negen maanden na de datum waarop het verzoek om internationale bescherming is ingediend, toegang hebben tot de arbeidsmarkt, indien de

bevoegde instantie geen beslissing in eerste aanleg heeft genomen en de vertraging niet aan de verzoeker is te wijten.

Artikel 15, tweede lid

De lidstaten bepalen onder welke voorwaarden verzoekers toegang tot de arbeidsmarkt krijgen, overeenkomstig hun nationale recht, en zorgen ervoor dat verzoekers daadwerkelijk toegang tot die arbeidsmarkt hebben.

Om redenen van arbeidsmarktbeleid kunnen de lidstaten voorrang geven aan onderdanen van de Unie en onderdanen van staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en aan onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied verblijven.

Artikel 15, derde lid

De toegang tot de arbeidsmarkt wordt niet ongedaan gemaakt tijdens een beroepsprocedure, indien beroep tegen een negatieve beslissing in een normale procedure schorsende werking heeft, en wel tot het tijdstip van de kennisgeving van een negatieve beslissing over het beroep.

Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022

Artikel 6.2, eerste lid

In afwijking van artikel 8, eerste lid, onderdelen a, b, e en g, van de wet mag een vreemdeling als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van die wet arbeid verrichten indien:

- a. die vreemdeling een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000, heeft aangevraagd en welke aanvraag blijkens een verklaring van Onze Minister van Justitie en Veiligheid ten minste zes maanden in behandeling is, aanspraken op voorzieningen geniet voorzien bij of krachtens de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers of een ander wettelijk voorschrift dat aanspraken op voorzieningen regelt en de vreemdeling op basis van artikel 8, onderdelen f of h, van de Vreemdelingenwet 2000 rechtmatig in Nederland verblijft;
- b. de vreemdeling, bedoeld in onderdeel a, de in de vergunningsaanvraag aangegeven werkzaamheden onder marktconforme voorwaarden zal verrichten; en
- c. de vreemdeling, bedoeld in onderdeel a, binnen een tijdsbestek van 52 weken vanaf de aanvang van de werkzaamheden een arbeidsperiode van in totaal 24 weken, waarin ten hoogste een arbeidsperiode van 14 weken is gelegen waarin werkzaamheden worden verricht als artiest, musicus, filmedewerker of in de vorm van technische ondersteuning van optredens van een artiest of musicus, niet overschrijdt.

Regeling uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022

Paragraaf 8.2

Artikel 8, tweede lid, Wav regelt dat een vreemdeling die een verblijfsvergunning asiel, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, heeft aangevraagd en deze aanvraag blijkens een verklaring van de Minister van Justitie en Veiligheid ten minste zes maanden in behandeling is en de vreemdeling op

basis van artikel 8, onderdelen e of g, van de Vw 2000 rechtmatig in Nederland verblijft, arbeid mag verrichten. Daarbij wordt dan afgeweken van de in artikel 8, eerste lid genoemde weigeringsgronden a) prioriteitgenietend aanbod, b) vacaturemelding, c) wervingsinspanningen, f) minimumloon en h) limitering aantal vergunningen.

Artikel 6.2. van het BuWav 2022 stelt nadere regels. De vreemdeling mag binnen een tijdsbestek van 52 weken vanaf de aanvang van de werkzaamheden een arbeidsperiode van in totaal 24 weken niet overschrijden en de in de vergunningsaanvraag bedoelde werkzaamheden zullen onder marktconforme voorwaarden worden verricht. Op grond van artikel 6.2., eerste lid, onderdeel c, van het BuWav 2022 geldt specifiek dat als werkzaamheden worden verricht als artiest, musicus, filmedewerker of in de vorm van technische ondersteuning van optredens van een artiest of musicus, in die periode van 24 weken een arbeidsperiode van ten hoogste 14 weken mag liggen.

De vreemdeling die een verblijfsvergunning asielt als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 (asielaanvraag) heeft aangevraagd is overeenkomstig artikel 6.2., eerste lid, onderdeel a, van het BuWav 2022 in het bezit van een verklaring van de Minister van Justitie en Veiligheid. Deze verklaring heeft betrekking op de categorie asielzoekers aan wie met toepassing van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (RvA 2005) door het Centraal orgaan opvang asielzoekers (COA) opvang wordt geboden.

Deze verklaring van de Minister van Justitie en Veiligheid houdt ten minste het volgende in:

- a. aan de vreemdeling wordt met toepassing van de RvA 2005 opvang geboden;
- b. de asielaanvraag is ten minste zes maanden in behandeling;
- c. de vreemdeling verblijft op grond van artikel 8, onderdelen f of h, van de Vw 2000 rechtmatig in Nederland.

De Minister van Justitie en Veiligheid wint daartoe informatie in van het COA.

UWV zal als door een werkgever een tewerkstellingsvergunning ten behoeve van een vreemdeling is aangevraagd de verklaring kunnen opvragen bij het COA.

¹ Eiseres heeft beroep ingesteld tegen beide bestreden besluiten.

² Eiser heeft alleen beroep ingesteld tegen bestreden besluit II.

³ Het beroep van eiseres tegen dit besluit is geregistreerd onder zaaknummer AWB 23/4216.

⁴ Het beroep van eisers tegen dit besluit is geregistreerd onder zaaknummer AWB 23/4222.

⁵ Dat blijkt uit de beroepsclausules onder de bestreden besluiten. Daarin is vermeld dat een beroepschrift moet worden ingediend bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken.

⁶ Zaaknummer 23/4216 is gewijzigd in 23/4216. Zaaknummer 23/4222 is gewijzigd in 23/4222.

⁷ Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking).

⁸ Advies verenigbaarheid 24-weken-eis met de Opvangrichtlijn.

⁹ TK 34088, stuk 3, onderdeel 5, implementatietabellen.

¹⁰ Staatsblad 2021, 608, p. 54 en 55.

¹¹ COM(2008) definitief, 2008/244 (COD), pagina 5.

¹² In de Engelse taalversie van de Opvangrichtlijn wordt gesproken over 'effective access'.

¹³ Dat is bepaald in artikel 17, eerste lid, van de WW.

¹⁴ Dat volgt uit artikel 19, eerste lid, aanhef en onder f van de WW.

¹⁵ Besluit van 29 maart 2022 tot wijziging van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022 in verband met een tijdelijke vrijstelling van de tewerkstellingsvergunningsplicht, gelet op het Uitvoeringsbesluit van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van

ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (Stb. 2022, 130).

¹⁶ De rechtbank past artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) toe.

¹⁷ De rechtbank past artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb toe.
